

[John Vinther]

ger, der har været problemer med at finde en egnet til at påtage sig hvervet som midlertidig forældremyndighedsindehaver. Også her er vi af den opfattelse, at lovens intentioner er gode nok, men at den mangel, der anføres, ikke eksisterer.

Vi ser i den konservative gruppe heller ingen grund til at lovfæste et princip om, at indehaveren af forældremyndigheden skal sørge for, at barnet får kontakt til andre mennesker. Der er vel ingen grund til at fastlåse praksis i en lovtekst, når det i øvrigt fungerer rimeligt i praksis; det kan kun fikseres, og det kan kun være med til at gøre systemet stift og ufleksibelt.

Som sagt har vi stor sympati for intentionerne, men vi anser lovforslaget for at være bureaukratisk og i det hele ganske unødvendigt, og vi kan således ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Inden det bliver alt for meget praksis med få ord at gøre dette til noget unødvendigt, må jeg lige fastholde den konservative ordførers ord, som jo blot er en uddybning og en forstærkning af det, som justitsministeren sagde.

Justitsministeren havde undersøgt, om der var problemer her, og så var justitsministeren tilfreds; de var ikke særlig store.

Så kommer hr. John Vinther op og siger, at det kun drejer sig om nogle få. Ja, det er kun nogle få. Et øjeblik efter er det blevet til, at det er et problem, der ikke eksisterer. Nej, en halv snes børn, som nærmest er lagt i dyngne hos en advokat, som skal sørge for, at der er nogle mennesker, som gerne vil have pengene, men ikke vil have ansvaret for barnet, når det kommer til stykket, kan blive ved med at køre videre på den måde.

Det er altså et ikkeeksisterende problem – for det er kun en halv snes børn. Er det konservativ tankegang?

Må vi ikke konstatere, at der er et problem, og hvorfor i alverden skulle vi så ikke lave de par ændringer i en paragraf, som gør, at vi også kan sikre den halve snes børn rimelige vilkår? Ellers kalder jeg det sjusket arbejde.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Den konservative ordfører var ligesom justitsministeren inde på, at der ikke var grund til at lovfæste gældende praksis, når nu det fungerede.

Men det har vi jo ofte gjort før. F.eks. behandlede vi i forgårs et lovforslag om samfundstjeneste, der har kørt som forsøgsordning igennem 9 år, men som nu skal lovfæstes.

Jeg ved godt, at i langt de fleste af disse sager går tingene godt, fordi praksis er, som den er. Men der er tilfælde, hvor det ikke går godt, og hvor det ikke går, som vi kunne tænke os at det skulle gøre. Derfor ville det være rart, at man fik lovfæstet tingene. Jeg kan ikke se, at der er noget til hinder for det. Det har vi gjort så mange gange før.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Til hr. Glønborg skal jeg sige, at jeg beklager, hvis jeg ikke har udtrykt mig klart. Jeg vil ikke benægte, at der kan være et lille problem.

Det, jeg siger, er, at jeg er sikker på, at problemet kan løses på anden måde end ved at lovgive om det. Jeg stiller mig tilfreds med, at Civilretsdirektoratet kan udstede retningslinjer for de fremtidige procedurer.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg ved da godt, at det altid hjælper noget, når et direktorat begynder at løfte blikket og sige: Her er vist noget, vi skal se på.

Men når det er så nemt at få skrevet det rigtige, nemlig at der skal være en pligt til, at man i det mindste hvert halve år skal se efter, om de pågældende løser deres opgave, nemlig den opgave at prøve at finde en varig løsning for dette barn, for det må vel være det, et barn har krav på, nemlig at have nogle, der også har forældreansvaret – ja undskyld, at jeg oversætter forældremyndighed til forældreansvar, for det er ofte det, der mangler, og det er det, et barn har krav på – hvorfor skulle vi så ikke hjælpe barnet til at få det, når det i praksis har vist sig, at myndigheder plus nogle smarte advokater plus nogle smarte plejeførelde har fundet ud af at optræde sådan, at barnet ikke har fået det bedste.

Hvad er vores opgave herinde? Det er at sikre, at barnet får det bedste.